

Fremkommer der fra Anlæg, der eksisterer ved Lovens Ikrafttræden, ikke noget Andragende om Anerkendelse indenfor den angivne Frist, eller Anerkendelsen nægtes, betragtes Anlægget som ikke havende Ret til videregaaende Raadighed over Grundvandet.

Ved paabegyndte Anlæg, der ikke er taget i Drift ved denne Lovs Ikrafttræden, skal de Kommissioner, som faar saadanne Anlæg til Behandling, ved deres Afgørelser saavidt muligt tage Hensyn til, at der ikke paaføres Andrageren unødvendig økonomisk Tab ved, at der forlanges Ændringer i de Foranstaltninger eller Dispositioner, som Andrageren før denne Lovs Ikrafttræden har truffet vedrørende disse Anlæg.

§ 8.

Hvis flere henvender sig til Vandforsyningskommissionen om Erhvervelse af videregaaende Vandindvindingsret for det samme Grundvandsopland, eller der sker Henvendelse om Indvindingsret indenfor et Opland, hvor saadan Ret alt indehaves af andre, jfr. § 7, bestemmer Kommissionen, hvem der bør have Fortrinet, hvis alle Andragender ikke kan imødekommes. Herved iagttages, at der først maa tages Hensyn til de lokale Anlæg, og til de Anlæg, der forsyner de nærmestliggende Kommuner, og derefter til mere fjerntliggende, dog saaledes, at de lokale Interesser ikke maa træde hindrende i Vejen for Anlæg, der har større Betydning for Almenvellet, og som derfor eventuelt bør have Fortrinet mod fuld Erstatningspligt, jfr. § 6. Ved Fordelingen af Vandet mellem de lokale Interesser og andre Ansøgere maa der endvidere tages Hensyn til, om nogen af disse mod rimelig Bekostning kan skaffe sig det nødvendige og til Formaalet tjenlige Vand fra andre Steder end fra det omhandlede Grundvandsomraade. Forøvrigt bør Kommissionen gennem Forlig eller ved Kændelse stræbe at tilvejebringe en Ordning, der, saa vidt muligt, fyldestgør alle Parters Interesse.

§ 9.

Hvis en Grundejer uden erhvervet Tilladelse foretager skadevoldende Indgreb i de bestaaende Grundvandsforhold, eller han overskrider en erhvervet Tilladelse saaledes, at han derved forvolder Skade paa Arealer, hvor saadant ikke har været forudset, eller det viser sig, at de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Tilladelsen har været givet, ikke har været fyldestgørende, kan de Skadelidende til enhver Tid henvende sig til Vandforsyningskommissionen med Besværing over Skaden. Vandforsyningskommissionen gør den skadevoldende Grundejer bekendt med Klagen for at give ham Lejlighed til at redegøre for de paagældende Forhold og eventuelt at fremsende Andragende om Udvidelse af sin Vandindvindingsret, og Vandforsyningskommissionen henviser derefter Sagen til Behandling af en Landvæsenskommission efter Reglerne i §§ 2—6 efter Omstændighederne med den indklagede eller med Klageren som Rekvirent. Hvis den, der forvolder Skade, er Rekvirent, behandles Sagen som for et nyt Anlægs Vedkommende, og hvis skadelidende er Rekvirent, skal Klageren forinden Sagens Henviisning til en Landvæsenskommission gøres bekendt med Indklagedes Redegørelse og derefter afgive fornyet Erklæring om, hvorvidt han frafalder sin Klage eller ønsker den fremmet.

§ 10.

Vandforsyningsanlæg, der udnytter Overfladevand, er underkastede de i denne Lovs §§ 1-8 og nedenfor i §§ 14-23 givne Regler, forsaavidt disse kan finde Anvendelse. Med Hensyn til Anvendelse af Overfladevandet til Vandforsyningsanlæg forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880, særlig Lovens